

Sygn. akt II KK 263/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.)
po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 r.,
sprawy **J. K.**
w przedmiocie wydania wyroku łącznego
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 24 września 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 27 listopada 2012 r.

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem łącznym z dnia 27 listopada 2012 r., w sprawie o sygn. akt ... 331/12, połączył wobec skazanego J. K.: (pkt 1) na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. II (... 501/07) i III (... 776/07) i wymierzył skazanemu karę łączną 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwudziestu złotych); na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej grzywny zaliczono skazanemu okres odbycia w całości kary zastępczej 50 dni pozbawienia wolności zarządzonej w

zastępstwie kary grzywny orzeczonej wyrokiem opisanym w pkt. III, tj. okres od dnia 4 lutego 2010 r. do dnia 26 marca 2010 r. i uznano karę łączną grzywny za wykonaną do wysokości 100 (stu) stawek dziennych; (pkt 3) na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 87 k.k. połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. IV (... 732/07), VI (... 1453/07), VII (... 1020/07), VIII (... 1056/07), XII (... 208/08) i XIV (... 133/09) z karą ograniczenia wolności wymierzoną skazanemu wyrokiem opisanym w pkt V (... 1059/07) oraz jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt IV (... 732/07), VII (... 1020/07) i XII (... K 208/08) i wymierzono skazanemu J. K. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych); na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 3 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 87 k.k. (pkt 5) połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. IX (... 653/08) , X (... 1540/08) z karą ograniczenia wolności wymierzoną skazanemu wyrokiem opisanym w pkt. XIII (...353/09) oraz jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt X (... 1540/08) i XI (... 532/08) i wymierzono skazanemu J. K. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej jako 10 (dziesięć) złotych; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 5 kary łącznej grzywny zaliczono skazanemu uiszczoną w całości grzywnę orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt X i karę łączną grzywny uznano za uiszczoną do wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych; (pkt 7) na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt XVI (... 1068/09), XVII (... K 748/09), XVIII (... 566/09), XIX (... 517/09), XXI (... 432/10), XXIII (... 232/10), XXIV (... 261/10), XXV (... 1049/10), XXVI (... 581/09), XXVII (... 139/10) i XXVIII (... 368/10) oraz jednostkowe kary grzywny wymierzone skazanemu wyrokami opisanymi w pkt XVIII (... 566/09) i XXV (... 1049/10) i wymierzono skazanemu J. K.

karę łączną 5 (pięć) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych); na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 7 kary łącznej grzywny zaliczono skazanemu uiszczoną w całości grzywnę orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt XXV i karę łączną grzywny uznano za uiszczoną do wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych; w pkt 9 wyroku orzeczono, iż w pozostałym zakresie wyroki podlegające połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu; zaś na podstawie art. 572 k.p.k. umarzano postępowanie co do wyroków opisanych w pkt. I (... 2805/06), XV (... 728/09), XX (... 801/09) i XXII (... 556/10); na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Na skutek apelacji wniesionej od wyroku Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy Warszawa wyrokiem z dnia 24 września 2013 r., sygn. akt ... 180/13 zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną.

Kasację od wyroku Sądu II instancji, na korzyść skazanego, wywiódł obrońca J. K. zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 85 k.k. i art. 86 k.k., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że Sąd I instancji dokonał prawidłowego połączenia kar orzeczonych w stosunku do skazanego J. K. przy zastosowaniu zasady asperacji, w sytuacji gdy istniały przesłanki uzasadniające zastosowanie zasady pełnej absorpcji, a przejawiające się w szczególności: w uznaniu, iż prawidłowym było zastosowanie przez Sąd Rejonowy przy połączeniu kar pozbawienia wolności orzeczeniami wskazanymi w pkt 3 i 7 części dyspozytywnej wyroku łącznego oraz kar grzywny orzeczone wyrokami wskazanymi w pkt 1 i 3 części dyspozytywnej wyroku przy zastosowaniu zasady asperacji uzasadniając to faktem, że pomiędzy czynami objętymi łączonymi wyrokami brak było ścisłego związku podmiotowo-przedmiotowego oraz brak było tożsamości czasowej między czynami, które zostały popełnione w ciągu trzech lat, w sytuacji gdy wszechstronna analiza treści łączonych orzeczeń wyraźnie wskazuje na ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy nimi jak również mając na uwadze liczbę

popelnionych czynów na ich ścisłą tożsamość czasową co przemawiało za stosowaniem zasady pełnej absorpcji; w zaakceptowaniu stanowiska Sądu I instancji, z którego wynika, że za niezastosowaniem przy połączeniu kar pozbawienia wolności orzeczeniami wskazanymi w pkt 3 i 7 części dyspozytywnej wyroku oraz kar grzywny orzeczone wyrokami w pkt 1 i 3 części dyspozytywnej wyroku łącznego zasady absorpcji przemawia niemożność wskazania, na obecnym etapie postępowania wykonawczego prognozy dotyczącej osoby skazanego, jak również to, że jego resocjalizacja nie została zakończona, w sytuacji gdy z aktualnej opinii z zakładu karnego wynika, że prognoza penitencjarna kształtuje się pozytywnie; w zaakceptowaniu stanowiska Sądu I instancji odnośnie tego, że za niezastosowaniem przy połączeniu kar pozbawienia wolności orzeczeniami wskazanymi w pkt 3 i 7 części dyspozytywnej wyroku łącznego oraz kar grzywny orzeczone wyrokami wskazanymi w pkt 1 i 3 części dyspozytywnej wyroku zasady absorpcji przemawia fakt niezakończonego procesu resocjalizacji skazanego, w sytuacji gdy argument ten powinien być brany pod uwagę przy ewentualnym przedterminowym warunkowym zwolnieniu, a nie przy wymierzeniu kary łącznej.

Skarżący w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi II instancji.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o ojej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała oddaleniu w oparciu o przepis z art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie zauważyć należy, że zarzuty wywiedzione w kasacji obrońcy J. K. stanowią powielenie uprzednio wywodzonych zarzutów apelacyjnych. Były one zatem przedmiotem kontroli i oceny przez Sąd II instancji, czego dowodem niewątpliwie pozostaje treść pisemnych motywów wyroku tego Sądu. W tym miejscu wskazać należy, że kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia w żadnym razie nie służy „trzecioinstancyjnej” kontroli orzeczenia Sądu I instancji. Tymczasem do takiej właśnie konstatacji prowadzi treść tak zarzutów jak i przywołanej na ich poparcie argumentacji. Zaprezentowany sposób postępowania obrońcy, zmierzający do obejścia regulacji zawartych w art. 519 k.p.k. i art. 523 § 1

k.p.k. wyraźnie wskazujących, że kasacja może być wniesiona od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego kończącego postępowanie i to tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, nie zyskuje aprobaty i nie może wywrzeć skutku zgodnego z kierunkiem skargi.

Przechodząc do konkretów, podkreślić jeszcze raz należy, że wymierzone skazanemu kary łączne wyrokiem Sądu Rejonowego: pozbawienia wolności pkt 3 i 7 oraz grzywny w pkt 1 i 3 wyroku są prawidłowe i nie noszą cech jakichkolwiek błędów. Zupełnie nie ma racji skarżący twierdząc, że w okolicznościach procesowych dotyczących J. K. zachodziły podstawy zastosowania, przy łączeniu poszczególnych skazań (pkt 1,3,7), zasady pełnej absorpcji. Trafne jest w tej materii stanowisko Sądu Rejonowego ale także kontrolującego to stanowisko Sądu Okręgowego.

Sąd Rejonowy na str. 10 i n. uzasadnienia w sposób nie budzący wątpliwości, rzeczowy i logiczny wyjaśnił z jakich powodów skazania w sprawach, które zostały objęte węzłem wyroku łącznego w pkt 1, 3 i 7 nie mogły zostać połączone zgodnie z zasadą absorpcji jak tylko asperacji. Stanowisko tego Sądu w sposób właściwy uzasadnione uznać należy za prawidłowe.

Do tych samych wniosków, po lekturze zarzutów apelacyjnych i pisemnych motywów wyroku Sądu Rejonowego, doszedł Sąd odwoławczy, przedstawiając na str. 13-16 uzasadnienia wyczerpującą argumentację. Nie ma zatem powodów, dla potrzeb niniejszego postępowania, powtarzania tych samych wywodów skoro Sąd Najwyższy w pełni się z nimi zgadza.

Niejako dopelnienie przedmiotowych umotywozań dodać ponownie trzeba, że zarówno zarzuty apelacyjne – co podkreślał Sąd Okręgowy - jak i obecnie kasacyjny zostały błędnie sformułowane. Autor kasacji najwyraźniej nie stara się nawet rozumieć na czym polega obraza prawa materialnego, w tym przepisów art. 85 k.k. i art. 86 k.k. Przydatna w tym zakresie obok, rzecz jasna, uzasadnienia Sądu Okręgowego będzie lektura odpowiedzi na kasację prokuratora, który trafnie zauważył, że o wystąpieniu podniesionego uchybienia nie można w przedmiotowej sprawie artykułować skoro Sąd przeprowadził postępowanie w zakresie wszystkich

skazań dotyczących skazanego, a orzekając kary łączne wypowiedział się w przedmiocie wszystkich przesłanek koniecznych do rozważania przy ich orzekaniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.